

ДИРЕКТИВА 1999/31 НА СЪВЕТА

от 26 април 1999 година

относно депониране на отпадъци

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 130г, параграф 1,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет² и изпълнявайки процедурата по член 189г от Договора³,

(1) като има предвид, че Резолюцията от 7 май 1999 г. на Съвета⁴ за политиката относно отпадъците приветства и подкрепя документа за стратегия на Общността и поканва Комисията да предложи критерии и стандарти за депониране на отпадъците в депа;

(2) като има предвид, че в своята Резолюция от 9 декември 1996 г. за политиката относно отпадъците, Съветът предвижда, че за в бъдеще в Общността ще трябва да се извършват само безопасни и контролирани дейности свързани с депата;

(3) като има предвид, че следва да се насърчава превенцията, рециклирането и възстановяването, както и употребата на възстановени материали и енергия, за да се запазят естествените ресурси и да се избегне нецелесъобразното използване на земя;

(4) като има предвид, че следва да се продължи да се мисли по въпросите на изгарянето на общинските отпадъци и на безопасните отпадъци, на получаването на компост, на биометанизацията, на преработването на утайки от пречиствателни станции;

(5) като има предвид, че въз основа на принципа на „замърсителя плаща“, наред с другото, е необходимо да се държи сметка за всяко причинено от депата увреждане на околната среда;

(6) като има предвид, че като всяка друга форма на преработка на отпадъци, депата трябва да се контролират и управляват по такъв начин, че да се предотвратят или намалят потенциалните неблагоприятни въздействия върху околната среда и рисковете за здравето на човека;

¹ ОВ С 156, 24.5.1997 г., стр. 10.

² ОВ С 355, 21.11.1997 г., стр. 4.

³ Становище на Европейския парламент от 19 февруари 1998 г. (ОВ С 80, 16. 3. 1998 г., стр. 196), Обща позиция на Съвет от 4 юни 1998 г. (ОВ С 333, 30. 10. 1998 г., стр. 15) и Решение на Европейския парламент от 9 февруари 1999 г. (ОВ С 150, 28. 5. 1999 г., стр. 78)

⁴ ОВ С 122, 18.5.1990 г., стр. 2.

(7) като има предвид, че е необходимо да се приемат подходящи мерки, за да се избегне изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното депониране на отпадъци; като има предвид, че поради това, трябва да съществува възможност за контрол на площадките за депа по отношение на веществата, които се съдържат в отпадъците складирани в тях; като има предвид, че доколкото е възможно, тези вещества трябва да покажат предвидените реакции;

(8) като има предвид, че колкото количеството, толкова и степента на опасност на предназначения за депониране в депа отпадъци, следва да се намалят, по целесъобразност; като има предвид, че ще трябва да се улесни боравенето с отпадъците и за способстване на тяхното възстановяване; като има предвид, че трябва да се насърчава използването на процесите на преработка, за да се осигури съответствието на изградените депа с разпоредбите на настоящата директива; като има предвид, че сортирането е включено в определението за преработка на отпадъците;

(9) като има предвид, че държавите-членки трябва да могат да прилагат принципите на близост и независимост при отстраняването на техните отпадъци, на ниво Общност и на национално ниво, съгласно Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юни 1975 г. относно отпадъците⁵; като има предвид, че е необходимо да се следват и уточнят целите на настоящата директива чрез установяване на интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за депониране на отпадъци, основана на високо ниво на опазване на околната среда;

(10) като има предвид, че несъответствията между техническите норми за изхвърлянето на отпадъци чрез депа и съпътстващите ги ниски разходи може да доведат до увеличаване депонирането на отпадъци в места с по-ниски норми на екологична защита, което би могло да сериозно да застраши околната среда, вследствие на транспортирането на отпадъци на ненужно големи разстояния, както и до неадекватни практики за депониране;

(11) като има предвид, че поради това е необходимо да се определи общностното ниво на техническите стандарти за депата за отпадъци, с цел опазване, защита и повишаване качеството на околната среда в Общността;

(12) като има предвид, че е необходимо да се посочат ясно изискванията, на които трябва да отговарят площадките за депата, по отношение на разположението, оборудването, управлението, контрола, промяната на предназначението, превантивните и защитни мерки, които трябва да се вземат срещу всяка една заплаха за околната среда, както в краткосрочна така и в дългосрочна перспектива, и особено срещу замърсяването на подпочвените води от инфилтрат в почвата;

(13) като има предвид, че с оглед на предходното, е необходимо да се определят ясно съответните категории депа и приеманите във всяко от тях видове отпадъци;

⁵ ОВ С 194, 25.7.1975 г., стр. 39. Директива, последно изменена с Решение 96/350/ ЕО на Комисията (ОВ С 135, 6. 6. 1996 г., стр. 32).

(14) като има предвид, че местата за временно складиране на отпадъци трябва да отговарят на съответните изисквания на Директива 75/442/ЕИО на Съвета;

(15) като има предвид, че съгласно Директива 75/442/ЕИО, възстановяването на инертните и безопасни отпадъци е допустимо чрез използването им за повторно преработване/ възстановяване, при рехабилитация на мини или строителни цели, които може да не са свързани с дейността на депата;

(16) като има предвид, че специално за борбата срещу глобалното затопляне, следва да се приемат мерки, за да се ограничи отделянето на метан от депата чрез ограничаване броя на депата за биоразтворими отпадъци и посредством задължителното въвеждане на контрол върху газовете от депата;

(17) като има предвид, че е уместно мерките, приети за намаляване броя на депата за биоразтворими отпадъци, също целят да насърчават на разделното събиране на биоразтворимите отпадъци в депата, общото им сортиране, обезвреждане и рециклиране;

(18) като има предвид, че с оглед особеностите на метода за депониране на отпадъците в депа, е необходимо да се въведе специфична процедура за разрешение за всички категории депа, в съответствие с общите изисквания за разрешение, вече определени с Директива 75/442/ЕИО и общите изисквания на Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 относно цялостната превенция и контрол на замърсяването⁶; като има предвид, че е необходимо в рамките на инспекция от компетентния орган, преди началото на операциите по депонирането, да се провери съответствието на площадките за депа с това разрешение;

(19) като има предвид, че следва да се правят проверки, във всеки случай, дали отпадъците могат да се пласират в депата, за които са предназначени, по-специално опасните отпадъци;

(20) като има предвид, че за да се предотврати всяка заплаха за околната среда, е необходимо да се въведе единна процедура за приемане на отпадъци, на основата на процедура за класификация на отпадъците, приемани в различните категории депа, които включват стандартизирани пределно допустими стойности; като има предвид, че за целта, трябва да се изгради последователна и стандартизирана система за определяне характеристиката на отпадъците, изпробването и анализирането трябва да става навреме, така че да се улесни прилагането на настоящата директива; като има предвид, че критериите за приемане трябва да бъдат изключително точни що се отнася до инертните отпадъци;

(21) като има предвид, че в изчакване установяването на такива методи за анализ или на пределно допустими стойности, необходими за идентификацията, държавите-членки ще могат, за прилагането на настоящата директива, да поддържат или да изготвят национални списъци на приетите или неприетите за депа отпадъци или да определят

⁶ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

критерии, по-специално за пределно допустими стойности, подобни на тези, които са установени в настоящата директива за единна процедура за приемане;

(22) като има предвид, че техническият комитет трябва да изготви критерии за приемането, за да се приемат някои опасни отпадъци в депа за безопасни отпадъци;

(23) като има предвид, че е необходимо да се приемат общи процедури за наблюдение на отпадъците по време на тяхната фаза на експлоатация и на последващите грижи за депата, за да се установи всяко едно вредно въздействие на депото върху околната среда и да се вземат адекватните корективни мерки;

(24) като има предвид, че е необходимо да се определи моментът, условията и редът на затваряне на депата, задълженията и отговорностите на оператора, които операторът на площадката си запазва след закриването.

(25) като има предвид, че площадките за депа, които са били затворени преди датата на въвеждане на настоящата директива, не трябва да подлежат на разпоредбите, които последната съдържа в областта на процедурата по затваряне;

(26) като има предвид, че следва да се регламентират условията на бъдеща експлоатация на съществуващите депа, с оглед да се приемат в определен срок необходимите мерки за тяхното привеждане в съответствие с настоящата директива на базата на план за подобряване условията на площадката;

(27) като има предвид, че операторите на съществуващите депа, които в съответствие с националните правила, които са еквивалентни на тези по член 14 от настоящата директива, вече са представили посочените в член 14, буква а) от настоящата директива документи преди нейното влизане в сила, и които са били оправомощени от компетентният орган да продължат експлоатацията, не са длъжни наново да представят документите или да получат от компетентния орган ново разрешение;

(28) като има предвид, че операторът трябва да приеме подходящите разпоредби под формата на финансова гаранция или всякакъв друг еквивалент, за да гарантира, че всички произтичащи от разрешението задължения, включително и тези по процедурата по закриването и последващото управление на площадката, ще бъдат изпълнени;

(29) като има предвид, че трябва да се вземат мерки, за да се гарантира исканата цена за депонирането на отпадъците да се определи така, че да покрие всички разходи по изграждането и експлоатацията на депото, включително доколкото е възможно, финансовата сигурност или нейния еквивалент, която оператора трябва да осигури, както и разходите за закриването на депа, включително и необходимото управление след закриването.

(30) като има предвид, че когато компетентен орган счита, че съответното депо няма да причини замърсяване на околната среда за по-дълъг от определения период, предвидените разходи, които се включват в исканата от оператора цена, могат да се ограничат до този период;

(31) като има предвид, че е необходимо да се следи правилното прилагане на разпоредбите за прилагането на настоящата директива в цялата Общност и да се направи така, че образованието и знанията на операторите на депа и на техния персонал да им осигуряват необходимите способности.

(32) като има предвид, че Комисията следва да изготви стандартизирана процедура за приемане на отпадъците в депа и стандартизирана класификация на приеманите в депа отпадъци, в съответствие с процедурата по член 18 от Директива 75/442/ЕИО;

(33) като има предвид, че привеждането в съответствие с техническия прогрес на приложенията на настоящата директива и стандартизацията на методите за контрол, вземането на проби и анализ ще трябва да бъдат осъществени със същата процедура на комисията;

(34) като има предвид, че държавите-членки следва редовно да изпращат доклади до Комисията за прилагането на настоящата директива, като отделят особено внимание на националните стратегии, които трябва да бъдат определени в съответствие с член 5; като има предвид, че въз основа на тези доклади, Комисията трябва да докладва на Европейския парламент и на Съвета,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Общи цели

1. С оглед изпълнението на изискванията на Директива 75/442/ЕИО, и по-специално на член 3 и 4, настоящата директива има за цел, чрез строги експлоатационни и технически изисквания относно отпадъците и депата, да предвиди мерки, процедури и насоки за предотвратяване или ограничаване, доколкото е възможно, на отрицателното въздействие върху околната среда, и по-специално замърсяването на повърхностните, на подземните води, почвата, въздуха, общо върху околната среда, включително парниковия ефект, както и всеки произтичащ от това риск за здравето на човека, през целия жизнен цикъл на депото.

2. По отношение на техническите характеристики на депата, настоящата директива включва необходимите технически изисквания за депата, за които се прилага Директива 96/61/ЕО, с цел да изработи в общи параметри изискванията на посочената директива. Съответните изисквания на Директива 96/61/ЕО ще се считат за изпълнени ако са съгласувани с изискванията на настоящата директива.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива:

а) „отпадъци” са всяко вещество или предмет, които се разглеждат от Директива 75/442/ЕИО;

б) „общински отпадъци” са отпадъците от домакинствата, а също и отпадъците, които по своята същност или състав са подобни на домакинските;

в) „опасни отпадъци” са всички отпадъци, които са обхванати от член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 за опасните отпадъци⁷

г) „безопасни отпадъци” са отпадъците, които не се включват в буква в);

д) „инертни отпадъци” са отпадъците, които не претърпяват никакви важни физични, химични или биологични преобразувания; инертните отпадъци не се разграждат, не горят и не участват в други физични или химични реакции, не са биоразграждащи се или с неблагоприятно въздействие върху други вещества, с които са в контакт по начин, който води до увеличаване замърсяването на околната среда или увреждат на човешкото здраве. Общото просмукване на замърсяващите съставки на отпадъците и екотоксичността на инфилтратата трябва да бъдат незначителни и да не застрашават особено качеството на повърхностните и/или на подземните води;

е) „подземни складове” са съоръжения за постоянно съхраняване на отпадъци в дълбоки кухини като солни или калиеви мини;

ж) „депа” са места за депониране на отпадъци и за тяхното съхраняване на или в земята (т.е. под земята), включително:

- вътрешни площадки за депониране на отпадъци (т.е. депа, където се складира отпадъци от техния производител на мястото на тяхното производство),

и

- постоянни площадки (т.е. за повече от една година), които се използват за временно складиране на отпадъци, с изключение на:

- съоръжения, където се разтоварват отпадъците, за да бъдат подготвени за понататъшно транспортиране с цел обезвреждане, преработване или депониране на друго място, и

- складове, където се съхраняват отпадъци, преди тяхното обезвреждане или преработване, по правило за период по-малко от три години,

или

- складове, където се съхраняват отпадъците преди тяхното депониране, за период по-малко от една година;

з) „преработване” са всички физични, термични, химични или биологични процеси, включващи разпределяне, което променя характеристиките на отпадъците, така че да се ограничи техния обем или степен на опасност, улесняване на преработването или увеличаване на успешното им обезвреждане;

⁷ОВ L 377, 31. 12. 1991 г., стр. 20. Директива, последно изменена с Директива 94/31/ЕО (ОВ L 168, 27. 7. 1994 г., стр. 28);

и) „продукт на излугване” са всички течности, филтрирани чрез просмукване през складираните отпадъци или изпуснати от тях, или съдържащи се в депата;

й) „газове от депа” са всички газове, които се отделят от депата за отпадъци;

к) „елюат” е полученият разтвор при лабораторните тестове за симулиране на излужване;

л) „оператор” е всяко физическо или юридическо лице, което отговаря за депата съгласно вътрешното законодателство на държавата-членка, където се намират депата; те могат да бъдат различни до фазите на подготовката до полагането на последващи грижи;

м) „биоразградими отпадъци” са всички отпадъци, годни да бъдат подложени на анаеробно или аеробно разлагане, като хранителни и градински отпадъци, хартия и картон;

н) „притежател” е производителят на отпадъци или физическото или юридическо лице, което е техен собственик;

о) „заявител” е всяко лице, което подава заявление за разрешително за изграждане на депа, по смисъла на настоящата директива;

п) „компетентен орган” е органът, който е посочен от държавата-членка като отговарящ за задачите, които произтичат от настоящата директива;

р) „течни отпадъци” са всички отпадъци в течно състояние, включително отпадъчните води, но с изключение на утайките;

с) „изолирани селища” са:

- селища с не повече от петстотин жители на община или селище с не повече от пет жители на квадратен километър;

и

- където разстоянието до най-близкото градско населено място с най-малко двеста и петдесет жители на квадратен километър е не по-малко от петдесет километра, или със затруднен шосеен достъп до най-близкото населено място, дължащ се на сурови метеорологични условия през по-голямата част от годината;

Член 3

Приложно поле

1. Държавите-членки прилагат настоящата директива за всяко депо по смисъла на член 2, буква ж).

2. Без да се засяга съществуващото законодателство на Общността, от приложното поле на настоящата директива се изключват:

- разливането на утайките върху почвата, включително тези от градски канализации и утайките, получени при дрениране и подобни дейности, в почвата с цел наторяване или подобряване качествата на почвата;
- употребата в депата на инертни отпадъци подходящи за преустрояване/ възобновяване и запълване на стари мини, както и за строителни работи в депата;
- депонирането на безопасни утайки от дренажи покрай малките водни басейни, от които са дренирани, както и на безопасните утайки от повърхностните води, включително дъното и неговата подпочва;
- депонирането на незамърсена почва или безопасни инертни отпадъци, получени в резултат от изследване, добиване, преработване и складиране на минерални ресурси, както и в резултат от дейността на кариерите.

3. Без да се накърняват разпоредбите на Директива 75/442/ЕИО, държавите-членки, по свой избор, могат да заявят, че депонирането на безопасни отпадъци, определени от учредения съгласно член 17 от настоящата директива комитет, различни от инертните отпадъци, резултат от изследвания и добиване, преработване и складиране на минерални ресурси, както и от експлоатирането на кариери и които са депонирани така, че не позволяват замърсяването на околната среда или застрашаването на здравето на човека, могат да бъдат освободени от условията предвидени в приложение I, точки 2, 3.1, 3.2 и 3.3 от настоящата директива.

4. Без да се засягат разпоредбите на Директива 75/442/ЕИО, държавите-членки могат, по свой избор, да заявят, че член 6, буква г), член 7, буква и), член 8, буква а), точка (iv), член 10, член 11, параграф 1, букви а), б), в), член 12, буква а) и в), Приложение I, точка 3 и 4, приложение II (с изключение на точка 3, степен/ниво 3 и точка 4) и приложение III, точки 3 до 5 от настоящата директива няма да се прилагат за:

а) депа за безопасни или инертни отпадъци, които с пълен капацитет не превишават 15 000 тона или допускат максимум 1 000 тона годишно, и които обслужват острови, когато площадката е единственото депо на острова, и е определено изключително за депониране на отпадъци, които са произведени на този остров. Когато веднъж се изпълни пълния капацитет на дадено депо за отпадъци, всяка нова площадка трябва да отговаря на изискванията на настоящата директива;

б) депата за безопасни или инертни отпадъци в изолирани селища, когато площадката е определена да приема предимно отпадъци произвеждани само от това изолирано селище.

Най-късно две години след датата, предвидена в член 18, параграф 1, държавите-членки нотифицират Комисията за списъка на островите и на изолираните селища, които са изключени от разпоредбите.

Комисията публикува списъка на площадките и на изолираните селища.

5. Без да се накърняват разпоредбите на Директива 75/442/ЕО, държавите-членки могат по свой избор да заявят, че подземното складиране по смисъла на 2, буква е) от настоящата директива може да бъде освободено от условията на член 13, буква г) и на приложение I, точка 2(освен първо тире), точки 3 до 5, и приложение III, точки 2, 3 и 5 от настоящата директива.

Член 4

Категории депа

Всяко депо трябва да бъде класифицирано в една от следните категории депа:

- депа за опасни отпадъци;
- депа за безопасни отпадъци;
- депа за инертни отпадъци;

Член 5

Отпадъци и неразрешени обработки в депата

1. Държавите-членки определят национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, не по късно от две години след определената в член 18, параграф 1, и нотифицират Комисията за тази стратегия. Тази стратегия ще трябва да включва мерки за осъществяване на целите на параграф 2, по-специално посредством рециклирането, компостирането, образуването на газове и възстановяването на материали/енергия. В срок от тридесет месеца от предвидената в член 18, параграф 1 дата. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно всички национални стратегии.

2. Тази стратегия предвижда:

- а) най-късно пет години след датата, определена в член 18, параграф 1, количеството биоразградими общински отпадъци трябва да се намали до 75 % (като тегло) от общото им количество на биоразградими общински отпадъци, произведени през 1995 г. по време на последната година преди 1995 г., за които се разполага със стандартизирани данни на Евростат;
- б) най-късно осем години след датата, определена в член 18, параграф 1, количеството биоразградими общински отпадъци трябва да се намали до 50 % (като тегло) от общото им количество на биоразградими общински отпадъци, произведени през 1995 г. по време на последната година преди 1995 г., за които се разполага със стандартизирани данни на Евростат;
- в) най-късно петнадесет години след датата, определена в член 18, параграф 1, количеството биоразградими общински отпадъци трябва да се намали до 35 % (като тегло) от общото им количество на биоразградими общински отпадъци, произведени

през 1995 г. по време на последната година преди 1995 г., за които се разполага със стандартизирани данни на Евростат;

Две години след датата, предвидена в параграф в) Съветът преразглежда горепосочената цел въз основа на доклада на Комисията за придобития от държавите-членки практически опит в преследването на целите, определени в параграфи а) и б), по целесъобразност придружен от предложение за утвърждаване или изменение и допълнение на посочената цел, за да се обезпечи високо ниво на опазване на околната среда.

Държавите-членки, които през 1995 г. или през последната година преди 1995 г., дават повече от 80 % от събраните си общински отпадъци в депа, могат да докладват за период не повече от 4 години за изпълнението на поставените цели в букви а), б) или в). Държавите-членки, имащи намерение да приложат тази възможност, предварително уведомяват за това Комисията. Комисията уведомява за тези решения останалите държави-членки и Европейския парламент.

Прилагането на разпоредбите от предходната алинея по никакъв начин няма да доведе до отклоняване осъществяването на целта, посочена в параграф в) за повече от 4 години спрямо посочената в тази точка дата.

3. Държавите-членки приемат мерки, за да се приемат в депа следните категории отпадъци:

а) течните отпадъци;

б) отпадъците, които в условията на депата са експлозивни, корозивни, окисляващи се, силно запалителни или запалителни, в съответствие с определенията на приложение III към Директива 91/689/ЕИО;

в) болничните и други клинични отпадъци с медицински или ветеринарен произход, които са заразни (Н9 в приложение III) по смисъла на Директива 91/689/ЕИО и отпадъците от категория 14 (приложение I А) от същата директива.

г) целите използвани гуми (автомобилни), две години, считано от определената в член 18, параграф 1 дата, с изключение на гумите, използвани като суровина и парчета гуми, за 5 години, считано от определената в член 18, параграф 1 дата (с изключение, в двата случая, на велосипедните гуми и гумите с външен диаметър над 1400 мм).

д) всеки друг вид отпадъци, който не отговаря на определените в приложение II критерии за приемане.

4. Разделянето на отпадъчните смеси, с цел единствено да се отговори на критериите за приемане в депа е забранено.

Член 6

Отпадъци, които се приемат в различните категории депа

Държавите- членки приемат мерки:

а) да се депонират само отпадъци, които са вече преработените . Тази разпоредба може да не се прилага за инертните отпадъци, чиято преработка е технически неосъществима, или за всеки друг вид отпадъци, за които тази преработка не допринася за целите, определените в член 1 от настоящата директива, посредством намаляване на количествата отпадъци или на рисковете за здравето на човека или за околната среда;

б) да се разпределят към депа за опасни отпадъци само опасни отпадъци, които отговарят на критериите, предвидени в съответствие с приложение II,;

в) депа за неопасни отпадъци могат да бъдат използвани за :

(i) общинските отпадъци;

(ii) безопасни отпадъци от всякакъв друг произход, които отговарят на критериите за приемане на отпадъци в депа за безопасни отпадъци, определени в съответствие с приложение II;

(iii) стабилни и nereактивни опасни отпадъци (в това число кристализирани, стъкловидни) с инфилтрация, еквивалентна на тази на опасните отпадъци, предвидени в (ii), които отговарят на съответните критерии за приемане, установени в съответствие с приложение II. Тези опасни отпадъци не се депозират в клетки, предназначени за биоразградими безопасни отпадъци,

д) депата за инертни отпадъци могат да се използват единствено за инертни отпадъци;

Член 7

Заявление за разрешително

Държавите-членки приемат мерки, така че заявлението за разрешително за депа да съдържа данни най-малко за следните елементи:

а) самоличността на заявителя, а когато са различни лица и на оператора;

б) описанието на видовете и общото количество отпадъци, които ще се депонират;

в)предложеният капацитет на площадката за депониране на отпадъците;

г)описанието на площадката, включително хидрогеоложките и геоложките и характеристики;

д) предложените методи за предотвратяване и борба със замърсяването;

е) предложението за дейността, мониторинга и плана за контрол;

ж) предложението за план за закриване и за процедури по полагане на последващи грижи;

з) информацията, давана от инвеститора във връзка с член 5 на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. за оценката на въздействието върху околната среда на някои публични и частни проекти ¹;

и) финансовата обезпеченост на заявителя, или друга еквивалентна гаранция, която се изисква по член 8, буква а), точка (iv) от настоящата директива.

След получаването на разрешение, тази информация ще бъде представена на разположение на компетентните национални и на статистическите органи на Общността, когато се иска за целите на статистиката.

Член 8

Условия на разрешителните

Държавите-членки приемат мерки:

а) компетентният орган да не издава разрешително, докато не се увери, че:

(i) без да се накърнява член 3, параграф 4 и параграф 5, проектът за изграждане на депо отговаря на всички посочени изисквания на настоящата директива, включително на приложенията;

(ii) управлението на депото е възложено на подходящо, технически компетентно физическо лице, да управлява депото; осигурено е професионално и техническо развитие и подготовка на операторите на депа и персонала;

(iii) експлоатацията на депото включва необходимите мерки, за да се избегнат аварии и да се ограничи последиците от тях;

(iv) преди започване на операциите по депонирането, заявителят е приел или ще приеме подходящите условия под формата на финансово обезпечаване или всякакви други еквивалентни начини, съгласно условията и реда за приемане от държавите-членки, за да направят така, че задълженията (в това число и разпоредбите относно управлението след закриване), договорени съгласно разрешителното, издадено в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, да се изпълнят и изискваните по член 13 процедури по закриване да се спазят. Тази гаранция или нейния еквивалент ще се поддържа толкова дълго колкото се изисква за поддръжката и управлението на площадката, в съответствие с член 13, буква г). Държавите-членки могат, по свой избор, да декларират, че разпоредбата на тази буква няма да се прилага за депа за инертни отпадъци;

¹ ОВ L 175, 5.7.1985, стр.40, Директива, последно изменена с Директива 97/11/ЕС, (ОВ L 73, 14.3.1997, стр.5)

б) проектът за изграждане на депа да отговаря на съответния план или планове за управление на отпадъците, посочени в член 7 от Директива 75/442/ЕИО на Съвета;

в) преди началото на операциите по унищожаването, компетентният орган инспектира площадката, за да се увери, че тя отговаря на определени с разрешението условия в тази област, което по никакъв начин не намалява отговорността на оператора по разрешителното.

Член 9

Съдържание на разрешителното

С оглед изясняване и допълване на разпоредбите на член 9 от Директива 75/442/ЕИО на Съвета и на член 9 от Директива 96/61/ЕО на Съвета, разрешителното за депо трябва да най-малко следното:

а) категорията депо;

б) списъка на определените видове и на общото качество отпадъци, които са предназначени за депониране в съответното депо;

в) изискванията за подготовка на депото, дейностите свързани с депонирането, процедурите за мониторинг и контрол, включително планове за намеса (приложение III, точка 4, Б), както и съответните операции по закриване и на управлението след закриване;

г) задължението на заявителя да изготвя доклад до компетентния орган, най-малко веднъж годишно, за видовете и количеството на депонираните отпадъци и за резултатите от мониторинговата програма, както е определено в член 12, член 13, и приложение III.

Член 10

Разходи за депонирането на отпадъци

Държавите-членки приемат необходимите мерки, за да може общите разходи за инсталацията и експлоатацията на депо, включително, доколкото е възможно, разходите за финансовата гаранция или на нейния еквивалент, посочени в член 8, буква а), точка (iv), както и предвидените разходи за закриването на площадката и на нейната поддръжка след закриването за период най-малко от тридесет години да бъдат покрити от изискваната от оператора цена за унищожаването на всеки вид отпадъци в това депо. С уговорката за изискванията на Директива 90/313 /ЕИО на Съвета от 7 юни 1990 г. за свободния достъп до информация в областта на околната среда⁹, държавите-членки трябва да осигурят прозрачност на процеса на събиране и използване на всяка информация за необходимите разходи.

⁹ОВ L 158, 23. 6. 1990 г.,стр. 56.

Член 11

Процедури по приемане на отпадъците

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки, така че преди приемането на отпадъци в депото:

а) притежателят или операторът, преди доставката или по време на последната, или при първата от серията доставки от един вид отпадъци, да може да докаже, чрез съответната документация, че въпросните отпадъци могат да се приемат в депото в съответствие с предвидени в разрешителното условия и че отговарят на критериите за приемане, предвидени в приложение II;

б) операторът на депото да спазва посочената по-долу процедура:

- проверката на документацията за отпадъците при приемане, по-специално документацията, изисквана по член 5, параграф 3 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета и, по целесъобразност, документацията, изисквана от Регламент 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно наблюдението и контрола на превозите на отпадъци в рамките на, за и от Европейската общност¹⁰,

- визуалното инспектиране на отпадъците на входа и в точката на депониране и, по целесъобразност, проверка на съответствието с описанието им в документите, представени от притежателя. Ако трябва да се вземат представителни проби по смисъла на приложение II, точка 3, ниво 3, резултатите от анализите се запазват и вземането на проби се извършва в съответствие с приложение II, точка 5. Тези проби се съхраняват най-малко един месец,

- воденето на регистър за качествата и характеристиките на депонираните отпадъци, включващ данните за произхода, датата на доставката, самоличността на производителя или на събирача в случая на общински отпадъци, а в случая на опасни отпадъци, точното местоположение на последните на площадката. Тези данни се оставят на разположение на компетентните в областта на статистиката национални и общностни органи, когато те ги поискат за целите на статистиката;

в) операторът на депото да изготвя писмена обратна разписка за всяка приета в депото доставка.

г) без да се засягат разпоредбите на Регламент №259/93, ако отпадъците не са приети в съответното депо, операторът незабавно съобщава на компетентния орган за неприемането на отпадъците.

2. За депата, които са били изключени от разпоредбите на настоящата директива по силата на член 3, точки 4 и 5, държавите-членки трябва да вземат необходимите мерки за осигуряване на:

¹⁰ □ ОВ L 30, 6.2. 1993 г., стр.1. Регламент, изменен с Регламент 120/97 (ОВ L 22, 24. 1. 1997, стр. 14).

- редовни визуални проверки на отпадъците в точката на депонирането им, за да се увери, че са приети само безопасните отпадъци от острова или от изолираните селища и

- воденето на регистър за количеството на депонирани на площадката отпадъци.

Държавите-членки следят информацията относно количеството, по възможност, вида на отпадъците, постъпващи в тези освободени от задължения площадки, да фигурират в редовните доклади до Комисията относно прилагането на директивата.

Член 12

Процедури по контрол и мониторинг през фазата на експлоатация

Държавите-членки следят през време на експлоатационната фаза, процедурите по контрол и мониторинг да отговарят най-малкото на следните изисквания:

а) през фазата на експлоатация на депото, операторът програмира за контрол и мониторинг, както са определени в приложение III;

б) операторът уведомява компетентния орган за всяко неблагоприятно въздействие върху околната среда, разкрито чрез контролните или мониторинговите процедури и спазва решението на компетентния орган относно естеството и графика на подходящи корективни мерки. Прилагането на тези мерки е за сметка на оператора

Съгласно определена от компетентният орган честота и при всички положения най-малко веднъж годишно, операторът, въз основа на одобрените данни, съобщава на компетентните органи всички резултати от процедурите за мониторинг, с цел доказване на съответствието с условията на разрешителното и увеличаване на познанията за поведението на отпадъците в депата в депата.

в) качественият контрол върху аналитичните операции на мониторинговите процедури и/или анализите, съгласно член 11, параграф 1, буква б) се осъществява от компетентните лаборатории.

Член 13

Процедури по закриване и последващи грижи

Държавите-членки по целесъобразност приемат мерки в съответствие с разрешителното, за да може:

а) процедурата по закриване депо или на част от него да започне:

(i) когато са постигнати съответните условия на разрешителното

или

(ii) след разрешението на компетентния орган, в отговор на заявлението на оператора или

(iii) с мотивирано решение на компетентния орган;

б) депото или част от него, да се считат за окончателно закрити само когато компетентният орган извърши окончателна проверка на площадката, оцени всички направени от оператора доклади, и даде на оператора своето разрешение за закриване. Това по никакъв начин не намалява отговорността на оператора по разрешителното;

в) след окончателното закриване на депото, операторът отговаря за неговата поддръжка, за мониторинга и контрола по време на последващите грижи, за такъв срок, какъвто е определен от компетентния орган, като се вземе предвид времето през което депото може да представлява опасност .

Операторът уведомява компетентния орган за всяко неблагоприятно въздействие върху околната среда, установено чрез процедурите по контрол и се съобразява с решението на компетентния орган за естеството и графика на корективните мерки;

г) толкова дълго време, колкото компетентният орган счита, че депото може да представлява опасност за околната среда и без да се засяга каквото и да било общностно или национално законодателство по отношение на притежателя на отпадъците, операторът на депото да е отговорен за мониторинга и анализа на газовете отделяни от депата и инфилтратите от площадките, както и режима на подземните води в околностите на депата, в съответствие с приложение III.

Член 14

Съществуващи депа

Държавите-членки приемат мерки, за да могат разрешените депа или вече в експлоатация към момента на въвеждане на настоящата директива, да продължат да действат само ако посочените по-долу мерки са приложени възможно най-рано и най-късно осем години, считано от датата, определена в член 18, параграф 1.

а) В срок от една година, считано от определената в член 18, параграф 1 дата, операторът на депо подготвя и представя за одобрение от компетентните органи план за подобряване на условията в депото, който включва изброените в член 8 елементи и всякакви корективни мерки, които той смята за необходими, за да спази изискванията на настоящата директива, с изключение на изложените в приложение I, точка 1.

б) След представянето на плана за подобрение, компетентният орган взема окончателно решение относно продължаването на експлоатацията на базата на споменатия план за подобрение и на настоящата директива. Държавите-членки приемат необходимите мерки, за може, в най-кратки срокове, в съответствие с член 7, буква ж) и член 13, да се пристъпи към закриване на депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността, в съответствие с член 8.

в) На основата на представения план за подобрение, компетентният орган разрешава необходимата дейност и определя преходен период за изпълнението на плана. Всяко съществуващо депо трябва да отговаря на изискванията на настоящата директива, с изключение на тези на приложение I, точка 1, най-късно осем години, считано от датата, определена в член 18, параграф 1;

г) (i) В срок от една година, считано от датата, определена в член 18, параграф 1, член 4, 5 и 11 на приложение II, да се прилагат в депа за опасни отпадъци;

(ii) в рамките на 3 години след датата по член 6, да се поставят в депа за опасни отпадъци;

Член 15

Задължение за докладване

На всеки 3 години държавите-членки трябва да изпращат доклад на Комисията относно прилагането на настоящата директива, обръщайки особено внимание на националните стратегии, предвидени в изпълнение на член 5. Докладът се съставя на основата на въпросници или проекти на Комисията, в съответствие с процедурата предвидена в член 6 на Директива 91/692/ЕО ⁽¹¹⁾. Тези въпросници или проекти трябва да се изпращат на държавите-членки шест месеца преди започването на периода, предмет на доклада. Докладът трябва да се изпраща на Комисията най-късно девет месеца от края на тригодишния период, който обхваща.

Комисията трябва да публикува Доклад на Общността за прилагането на тази Директива най-късно девет месеца от получаването на докладите на държавите-членки.

Член 16

Комитет

Всякакви изменения, които са необходими за привеждане в съответствие с научно-техническия прогрес на приложенията на настоящата директива и всяко предложение за стандартизиране на методите на контрол, за вземане на проби и анализи относно депонирането на отпадъци се приемат от Комисията, подпомагана от комитета, учреден с член 18 от Директива 75/442/ЕИО и съгласно процедурата по член 17 на настоящата директива. Всяко изменение на приложенията на настоящата директива е в съответствие с установените в настоящата директива принципи, по силата на приложенията. За тази цел, по отношение на приложение II, Комитетът отчита факта, че предвид общите принципи и общите процедури за проверка, както и предвид критериите за приемане съгласно приложение II, трябва да се приемат специфични критерии и/или методи за изследване и съответните прагови стойности, включително, по целесъобразност, за специфични видове депа в рамките на една категория,

¹¹ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

включително подземните хранилища. Предложенията за стандартизиране на методите за вземане на проби и целия контрол във връзка с приложенията към настоящата директива се приемат от Комисията, подпомагана от комитета, по време на двете години след влизането в сила на настоящата директива.

Комисията, подпомагана от комитета, трябва да приеме разпоредби за хармонизиране и за редовно прехвърляне на статистически данни, предвидени в член 5, 7 и 11 от настоящата директива, в рамките на две години след влизането и в сила на настоящата директива, както и, по целесъобразност, измененията на тези разпоредби.

Член 17

Процедура на комитета

Комисията се подпомага от комитет, който е съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията .

Представителят на Комисията представя на комитета проект на мерките, които трябва да се предприемат. Комитета от своя страна излъчва становище по проекта в рамките на срок, който председателят може да определи в зависимост от неотложността на съответния въпрос. Становището трябва да отразява вота на мнозинството, както е предвидено по член 148, параграф 2 от Договора в случаи на вземане на решения от Съвета относно приемане на предложения на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в рамките на комитета се претеглят съгласно упоменатия член. Председателят не гласува.

Комисията приема предвидените мерки ако те съответстват на становището на комитета.

Ако тези мерки не са в съответствие със становището на комитета или при липса на становище, Комисията незабавно представи на Съвета предложение относно мерките, които трябва да се вземат. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на тримесечния срок от датата на сезиране на Съвета, последният не е взел решение, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 18

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за да се съобразят с на настоящата директива не по-късно от две години след нейното влизане в сила. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официално им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби на националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 19

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 20

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 26 април 1999 година.

За Съвета:
Председател
J.FISCER

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩИ УСЛОВИЯ ЗА ВСИЧКИ КАТЕГОРИИ ДЕПА

1.Разположение

1.1. Разположението на депата трябва да се съобрази с :

- а) разстоянието от границата на депото до обитаемите и развлекателни зони, водни пътища и басейни и други земеделски и градски територии;
- б) съществуването на подземни води, крайбрежни води или защитени територии в района;
- в) геоложките и хидрогеоложки условия на района;
- г) риск от наводнения, утаяване, свличане на почвата или образуване на лавини;
- д) защита на природата или наличието на културни паметници на тази територия;

1.2. Депата се разрешават, само ако предвид характеристиките на мястото съответстват на гореизложените условия или на съответните корективни мерки, депата не представляват сериозна опасност за околната среда.

2. Контрол върху водите и продуктите от излугването

По отношение характеристиките на депото и метеорологичните условия, трябва да бъдат предприети мерки за:

- ограничаване на количествата в резултат от утаяването на водата в депото;
- предпазване от инфилтриране на повърхностни и подземни води в депонираните отпадъци;
- събиране на замърсените води и инфилтрати. Ако оценката, базирана на местоположението на депото и отпадъците, които ще се приемат, показва, че депото не представлява потенциална заплаха за околната среда, компетентният орган може да реши, че това условие няма да се прилага;
- пречистване на отпадните води и продуктите от излугването, събирани в депото, за да достигнат необходимото количество за тяхното заустване. Горните разпоредби могат да не се прилагат за депата за инертни отпадъци.

3. Опазване на почвата и водите

3.1. Депата трябва да бъдат разположени и построени така, че да отговарят на необходимите условия за предотвратяване на замърсяването на почвата, подземните или повърхностни води и да осигуряват ефикасното събиране на продуктите от излугването, за подходящо време и съгласно изискваните по точка 2 условия. Защитата

на почвата, на подземните и на повърхностни води става чрез комбиниране на геоложката бариера и долната граница през активната фаза и чрез комбиниране на геоложката бариера и горната граница през пасивната (след закриването).

3.2. Геоложката бариера се определя от геоложките и хидрогеоложките условия под и в околностите на депото, които осигуряват достатъчен капацитет на разреждане за предотвратяване на потенциалния риск за почвата и подземните води.

Основата и страните на депото трябва да съдържат минерални слоеве, които отговарят на изискванията за пропускливост и плътност с комбиниран ефект за защита на почвата, подземните и повърхностни води, най-малко еквивалентни на следните показатели :

- депа за опасни отпадъци : $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ м/сек.; дебелина ≥ 5 м
- депа за безопасни отпадъци: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ м/сек; дебелина ≥ 1 м
- депа за инертни отпадъци : $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ м/сек; дебелина ≥ 1 м

Там където геоложката бариера не отговаря по естествен начин на условията, тя може да бъде изкуствено подсилена и завършена с други средства, така че да дава еквивалентна защита. Изкуствено създадената геоложка бариера трябва да бъде с дебелина на по-малко от 0,5 метра.

3.3 В допълнение към гореописаната геоложка бариера, събирането на продуктите от излугването и запечатващата система трябва да бъдат добавени във връзка със следните принципи, за да се гарантира че акумулирането на инфилтратите в депото е сведено до минимум:

Събиране на продуктите от излугването и запечатване на дъната на депа за отпадъци

Категории депа	безопасни отпадъци	Опасни отпадъци
Изкуствен уплътнител	Изисква се	Изисква се
Дренажни пластове	Изисква се	Изисква се

Държавите-членки могат да установят общи или специфични изисквания за депата за инертни отпадъци и за характеристиките на гореспоменатите технически средства.

Ако, след преглед на рисковете за околната среда, компетентният орган счита, че е необходимо да предотврати образуването на продукти от излугване, ще може да се изиска система за непроницаемост на почвата.

Препоръките за повърхностното запечатване са следните:

Категории депа	безопасни отпадъци	Опасни отпадъци
Газови дренажни пластове	Изисква се	Не се изисква
Изкуствин уплътнител	Изисква се	Изисква се

Непропусклив минерален пласт	Не се изисква	Изисква се
Дренажни пластове > 0,5 м	Изисква се	Изисква се
Повърхностно покритие на почвата >1 м.	Изисква се	Изисква се

3.4 Ако на базата на оценката за рисковете за околната среда, по-специално предвид Директива 80/68/ЕИО на Съвета ¹, компетентният орган счита, в съответствие с точка 2 („Контрол върху водите и продуктите от излугването”), не е необходимо събирането и обработването на продуктите от излугването, или ако е установил, че депото не представлява потенциална заплаха за почвата, подземните или повърхностни води, изискванията на точки 3.2 и 3.3 по-горе могат да бъдат съответно смекчени. В случай на депа за инертни отпадъци, тези изисквания могат да бъдат приведени в съответствие от националното законодателство.

3.5. Методът, който се използва за определяне на коефициента на пропускливост на депата, в областта и в целия обсег на депото трябва да бъде определен и одобрен от комитета, предвиден в член 17 от настоящата директива.

4. Контрол на газовете

4.1. Приемат се подходящи мерки за ограничаване натрупването и отделянето на газове от депата (приложение III).

4.2. Газовете от депа, трябва да бъдат събирани от всички депа за биоразградими отпадъци и да се обработват и използват. Ако газовете не могат да се използват за производство на енергия, трябва да бъдат изгорени.

4.3. Събирането, третирането и използването на газовете от депа съгласно точка 4.2 трябва да се извършва така, че да ограничи до максимум щети или увреждането, причинени на околната среда и риска за здравето на човека.

5. Вреди и опасности

Приемат се мерки за минимизиране на вредите и опасностите, които произтичат от депата, вследствие на :

- емисии на миризчи и прах;
- разнесени от вятъра материали;
- шум и улично движение;
- птици, вредители и насекоми;
- образувания и аерозоли;
- пожари;

¹ ОВ L 20, 26. 1. 1980 г., стр. 43. Директива, последно изменена с Директива 91/692/ЕИО (ОВ L 337, 31. 12. 1991 г., стр. 48).

Депата трябва да бъдат оборудвани така, че произтичащи от тях замърсявания да не се разнасят по пътищата или заобикалящите зони.

6 . Стабилитет

Разположението на отпадъците в депото трябва да се организира, така че да се осигури стабилност на масите отпадъци и свързаните с тях структури, особено за избягването на свличания на отпадъчните маси. Където е създадена изкуствена бариера, трябва да се осигури достатъчно стабилен геоложки субстрат по отношение на морфологичния състав на депото с цел предотвратяване на увреждането на бариерата.

7. Бариери

Депото трябва да е защитено от свободен достъп до площадката. Площадките следва да се заключват в извънработните часове. Системата за контрол и достъп до всяко съоръжение трябва да съдържа програма от мерки за разкриване и предотвратяване на незаконно изсипване в съоръженията.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЕМАНЕ НА ОТПАДЪЦИ

1. Въведение

Настоящото приложение формулира:

- общи принципи за приемане на отпадъци в различните категории депа . Бъдещата процедура за класифициране на отпадъците трябва да се основава на тези принципи:

-насоките, които очертават временните процедури за приемане на отпадъци, които следва да бъдат спазвани до разработването на единна процедура за класифициране на отпадъците и приемането им в депа. Тази процедура, както и съответните процедури по вземане на проби, ще се разработят от техническия комитет, предвиден в член 16 от настоящата директива. Техническият комитет следва да развие критериите, на които трябва да отговарят опасните отпадъци, за да бъдат приемани в депа за безопасни отпадъци. Тези критерии ще трябва да вземат предвид по-специално кратко-, средно- и дългосрочното поведение на такива отпадъци по отношение на производството на продукти от пеколация. Тези критерии ще бъдат готови през двете години, считано от влизането в сила на настоящата директива.. Техническият комитет изготвя и критерии, с които той да е удовлетворен, за да може такива отпадъци да бъдат приемани в подземни складове. Тези критерии трябва да вземат предвид по-специално факта, че отпадъците не трябва да реагират помежду си, нито пък със скални маси.

Тази дейност на техническия комитет, с изключение на предложенията за стандартизацията на методите за контрол и пробен анализ във връзка с приложенията на настоящата директива, които са приети през двете години след влизането в сила на настоящата директива, трябва да бъдат приключена през трите години, считано от влизането и в сила на настоящата директива и трябва да бъдат осъществени в съответствие с определените в член 1 от настоящата директива цели.

2. Общи принципи

Съставът, производството на продукти от излугване, дългосрочното поведение и общите характеристики на отпадъците, които ще се складира в депа, трябва да се познават в максимално възможни детайли. Приемането на отпадъците в депа може да се извършва или по списъци на приеманите или отхвърлените отпадъци, съобразно тяхната същност и произход, или въз основа на методите за анализ и допустими емисии за характеристиките на приеманите отпадъците.

Преди определянето на тези методи за анализ и тези допустими стойности, държавите-членки ще трябва най-малко да изготвят национални списъци на приеманите и отхвърляни отпадъци за всяка категория депа или да определят критерии, съобразно които отпадъците да се включват в тези списъци. За да се приемат в специална категория депо, един вид отпадъци трябва да бъдат включени в националния списък или да отговарят на критериите, съобразно които попадат в съответния списък. Тези списъци или еквивалентните критерии, методите за анализ и допустимите стойности

трябва да бъдат изпратени на Комисията най-късно шест месеца след въвеждането на настоящата директива или когато се приемат на национално ниво.

Тези списъци или критериите за приемане трябва да се използват за създаване на специфични списъци за всяка площадка, т.е. списъка на приетите отпадъци, посочени в разрешителното в съответствие с член 9 от настоящата директива.

Критериите за приемане на отпадъци по съответните списъци или по категории депа могат да се основават на друго законодателство и/или на характеристиките на самите отпадъци.

Критериите за приемане в специфични категории депа трябва да произтичат от разглеждането на следните особености:

- защитата на заобикалящата среда (особено на подземните и повърхностни води);
- защитата на системите за екологична защита (в това число защитните екрани (бариери) и системите за третиране на продукт от излугването);
- защитата на зададените процеси на стабилизиране на отпадъците в рамките на депото;
- защитата от опасностите за здравето на човека;

Примери за критериите, почиващи на характеристиките на отпадъците:

- изисквания за знание на общия състав;
- ограничения на количеството органични вещества в отпадъците;
- изисквания или ограничаване на биоразтворимостта на органичните съставки в отпадъците;
- ограничаване количеството на определените потенциално опасни/опасни съставки (във връзка с горепосочените изисквания за защита),
- ограничения на потенциалната и очаквана инфилтрираност на определените потенциално опасни/опасни съставки (във връзка с критериите за защита)
- екотоксикологични свойства на отпадъците и на продуктите от излугването, които излъчват такива.

По принцип, критериите за приемане на отпадъците в депа, основаващи се на свойствата на отпадъците, трябва да бъдат много точни в случая на депа за инертни отпадъци и могат да бъдат по-малко точни в случая на депа за безопасни отпадъци и по-малко точни и в случая на депа за опасни отпадъци, като се има предвид, че най-доброто ниво на опазване на околната среда, което последните две категории предлагат.

3. Общи процедури за проверяване и приемане на отпадъци

Общото характеризиране и изследване на отпадъците трябва да се основава на следната йерархия с три нива:

Ниво 1: *Общо характеризиране.* То включва внимателно определяне на краткосрочното и дългосрочното поведение на отпадъците по отношение на продуктите от излугването, и/или на техните характерни свойства, с помощта на стандартизирани методи за анализ и проверка на поведението.

Ниво 2: *Проверка на съответствието.* Отнася се за периодична проверка с помощта на по-обикновени стандартизирани методи за проверка и анализ на поведението, с оглед определяне дали отпадъците отговарят на условията на разрешителното и/или на специфичните еталонни критерии. Проверките се отнасят главно до основните променливи и до поведението, определено от основното характеризиране.

Ниво 3: *Потвърждение на място.* Включва методи за бърза проверка за идентичността на отпадъците с тези, които са били предмет на проверка на съответствието и които са описани в придружаващите документи. Представява предимно визуална проверка на тежестта на отпадъците преди и след разтоварването им в депата за отпадъци.

Всеки отделен вид отпадъци по начало трябва да се характеризира на Ниво 1 и да премине през критериите за приемане, за да се включи в препоръчителния списък. За да продължат да фигурират в специалния списък на депото, някои видове отпадъци трябва, през равномерни интервали (например, веднъж годишно), да се проверяват на Ниво 2 дали отговарят на съответните критерии. Всяка пристигаща в депото пратка отпадъци трябва да бъде предмет на проверка на Ниво 3.

Някои видове отпадъци могат да бъдат освободени постоянно или временно от проверка по Ниво 1. Това може да се дължи на неприложимост на изследването, невъзможност да се извършат изследователските процедури.

4. Насоки за предварителните процедури по приемане на отпадъци.

До пълното изпълнение на условията на настоящото приложение, само проверката на ниво 3 е задължителна, а нива 1 и 2 се прилагат доколкото това е възможно. На този предварителен етап, приемливите в специална категория депа отпадъци трябва да фигурират или в национален ограничителен списък, или на специален списък на площадка за тази категория депа, или да отговарят на критерии, аналогични на тези, които се изискват за вписване в списъка.

Следните общи насоки могат да се използват за установяването на предварителни критерии за приемане на отпадъци в трите големи категории депа или съответните им списъци.

Депа за инертни отпадъци: в списъка могат да се включат само инертни отпадъци по смисъла на член 2, буква д).

Депа за безопасни отпадъци: за да бъде включен в списъка, видът отпадъците не трябва да е предмет на Директива 91/ 689/ЕИО.

Депа за опасни отпадъци: може да се изготви временен списък, предназначен за депата за опасни отпадъци като се вземат единствено видовете отпадъци, които влизат в приложното поле на Директива 91/689/ЕИО. Тези видове отпадъци не трябва да се допускат в списъка без предварителна обработка, ако общото съдържание в тях на потенциално опасни съединения или производството на продукти от излугване от тези съединения е достатъчно високо, за да представлява в краткосрочен план опасност от професионално заболяване или опасност за околната среда, или да пречат достатъчния стабилитет на отпадъците по време на предвидения жизнен цикъл на депото.

5. Вземане на проби от отпадъци

Вземането на проби може да постави сериозни проблеми, свързани с представянето и техниките, дължащи се на хетерогенното естество на много от отпадъците.

Ще бъде разработен Европейски стандарт за вземане на проби от отпадъци. Докато този стандарт се одобри от държавите-членки съгласно член 17 от настоящата директива, те трябва да прилагат национални стандарти и процедури.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРОЦЕДУРИ ЗА КОНТРОЛ И МОНИТОРИНГ ПО ВРЕМЕ НА ФАЗИТЕ НА ЕКСПЛОАТАЦИЯ И ПОСЛЕДВАЩО ПОДДЪРЖАНЕ

1. Въведение

Целта на настоящото приложение е да се посочат минималните контролни процедури, които трябва да се провеждат, за да се провери, че:

- отпадъците са приети за депониране в съответствие с предвидените за съответната категория депа критерии,
- процесите в рамките на депото протичат както се изисква,
- системите за защита на околната среда функционират напълно, както е предвидено,
- са изпълнени условията в разрешителното.

2 . Метеорологични данни

Съгласно задължението си за изготвяне на доклади (член 15), държавите-членки трябва да представят информация за методите за събиране на метеорологични данни. От държавите-членки зависи да решат как да събират информация (на място, чрез метеорологична мрежа и т .н.)

В случай, че държавите-членки решат, че водните баланси са ефективен инструмент за определяне дали се натрупват продукти на излугване в масата от отпадъци на депо или доколко депото пропуска изтичане, препоръчително е да се събират следните данни на базата на измервания, направени на депото или от най-близката метеорологична станция, толкова дълго, колкото го изисква компетентният орган в съответствие с член 13, буква в) от настоящата директива от настоящата директива.

	Експлоатация	След закриването
1.1.Обем на утайките	Ежедневно	Ежедневно, добавено към месечните стойности
1.2.Температури, мин./макс, измерени в 14 ч. ЦЕВ	Ежедневно	Средна месечна
1.3.Посока и сила на вятъра	Ежедневно	Не се изисква
1.4.Количество на изпаренията (лизиметър) ¹⁾	Ежедневно	Ежедневно, добавено към месечните стойности
1.5.Атмосферна влажност, измерена в 14.00 ч.ЦЕВ	Ежедневно	Средни месечни стойности

¹⁾ или чрез други подходящи методи.

3. Емисионни данни: контрол върху водите, продуктите от излугването и газовете;

Проби от продукти на излугване и, по целесъобразност, от повърхностните води, трябва да се вземат на представителни места. Вземането на проби и измерванията (обем и състав) на продуктите от излугването трябва да се извършват поотделно за всяка точка, в която се заустват продукти от излугване от депото.

Справка: Общи насоки за технологията на вземане на проби, ISO 5667-2 (1991).

Мониторинга на повърхностните води, ако са налице, да се извършва най-малко по два пункта, един срещу течението от депото и един по течението.

Мониторинга върху газовете трябва да бъде представителен за всеки сектор на депото. Честотата на пробовземане и анализ са показани в таблицата по-долу. За инфилтратата и водите, трябва да се вземе проба за мониторинг, представителна за средния им състав.

Честотата за вземане на проби може да се приведе в съответствие въз основа на морфологията на отпадъците в депото (погребани, заровени отпадъци и т.н.). Това трябва да се уточни в разрешителното.

	Експлоатация	След закриване ⁽³⁾
2.1. Обем на продукта от излугването	Ежемесечно ^{(1) (3)}	На всеки шест месеца
2.2 Състав на продукта от излугването	На тримесечие ³⁾	На всеки шест месеца
2.3. Обем и състав на повърхностните води ⁽⁷⁾	На тримесечие ³⁾	На всеки шест месеца
2.4. Потенциални газови емисии и атмосферно налягане ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ и т.н.)	Ежемесечно ^{(3) (5)}	На всеки шестмесеца ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Честотата на вземане на проби може да се приведе в съответствие в зависимост от морфологията на депото(погребани, заровени и т.н.). Това се трябва да се уточни в разрешителното.

⁽²⁾ Параметрите за измерване и веществата за анализ варират в зависимост от състава на депонираните отпадъци: те трябва да бъдат дадени в разрешителното и да отразяват характеристиките на отпадъците по отношение на продуктите от излугването.

⁽³⁾ Ако изчисляването на данните покаже, че по-големите интервали от време са също толкова ефективни, те също могат да бъдат приведени в съответствие. За продуктите от излугването, проводимостта трябва да се отчита най-малко веднъж годишно.

⁽⁴⁾ Тези измервания се отнасят главно до съдържанието на органични вещества в отпадъците.

⁽⁵⁾ CH₄, CO₂, O₂ редовно, останалите газове според необходимата честота, предвид състава на депонираните отпадъци, за да се отразят свойствата на последните по отношение на продуктите от излугването

⁽⁶⁾ Ефективността на системите за извличане на газове трябва да се проверява редовно.

⁽⁷⁾ В зависимост от характеристиките на депото, компетентният орган може да реши, че тези измервания повече не се изискват; той ще докладва съгласно член 15 от настоящата директива.

Точки 2.1 и 2.2. се прилагат само където се събира продукт от излугване - виж приложение I, точка 2.

4. Опазване на подземните води

А. Вземане на проби

Измерванията трябва да могат да предоставят информация за подземните води, които могат да бъдат засегнати от зауствания на отпадъци има най-малко една точка на измерване във входната зона и две в района на изхода. Тези цифри могат да се увеличат на база на специални хидрогеоложки проучвания и необходимостта от ранното откриване на инцидентни изливи в подземните води.

Вземането на проби трябва да се извърши най-малко на три места преди да започне дейността по запълване на депото, с цел установяване на препоръчителните стойности за бъдещо вземане на проби. Справка: Вземане на проби -подземни води, ISO 5667, част 11,1993.

Б. Мониторинг

Параметрите за анализ в пробите трябва да се определят в зависимост от предвидения състав на продукта от излугването и от качеството на подземните води в региона. При избора на параметри за анализ, би следвали да се отчита мобилността в зоната на подземните води. Параметрите биха могли да включват индикатори, които помагат да се установи бързо всяка промяна на водите¹

	Фаза на експлоатация	След закриване
Ниво на подземните води	на всеки 6 месеца ¹⁾	на всеки шест месеца ⁽¹⁾
Състав на подземните води	честота в зависимост от спецификите на депото ^{(2) (3)}	честота в зависимост от спецификите на депото ^{(2) (3)}

¹⁾ Ако нивата на подземните води се колебаят, честотата трябва да се увеличи.

 Препоръчвани параметри: рН, газо- и прахообразни органични съединения, изразени като общи въглеводороди, феноли, тежки метали, флуор, арсен и неговите съединения, петрол / въглеводороди.

2) Честотата на извършваните измервания трябва да се базира на познаването и изчислението на скоростта на подземния поток, в случай, че са достигнати праговите нива и на възможността за възстановителни действия.

3) Когато е достигнато праговото ниво виж буква в), тогава се налага извършването на проверка чрез вземане на нова проба. Когато нивото се потвърди, трябва да се изготви план за намеса (предвиден в разрешителното).

В. Прагови нива

В случая на подземни води, ще трябва да се има предвид, че има значително вредно въздействие върху околната среда по смисъла на членове 12 и 13 от настоящата директива, когато анализ от проба на подземни води показва значителна промяна в качеството на водите. Праговото ниво, по възможност, трябва да бъде предвидено в разрешителното.

Наблюденията трябва да се оценяват със средствата на контролните схеми с установени контролни правила и нива за всеки събирателен резервоар на дренажната система за отпадни води. Контролните нива трябва да се определят в зависимост от местните промени в качеството на подземните води.

5.Топография на мястото: информация за депото

	Експлоатация	След закриване
5.1.Структура и състав на масата от отпадъци на депото ⁽¹⁾	Годишна	
5.2.Натрупване на масата от отпадъци на депото	Годишна	Годишно

¹⁾ Данни за състоянието на съответното депо: повърхност, заета от отпадъци, ниво и състав на отпадъците, методите за депониране, време и честота за депониране, пресмятане на остатъчния на депото.